పాడుకుందాం రా!

ప్రముఖ దర్శకుడు విజయేంద్రరావు, నిర్మాత చంద్రయ్యలు తనని వెంటనే "ఫలానా స్టూడియో"కి వచ్చి కలవమన్నారని కబురందింది రాయుడికి.

"సిరికిం జెప్పడు.. " పద్యాన్ని అక్షరాలా పాటించి పరుగెత్తిన విష్ణుమూర్తిలా, తన భార్య లక్ష్మికి కూడా చెప్పకుండా, వాళ్ళని కలవటానికి బయల్దేరాడు రాయుడు

రాయుడి పూర్తి పేరు బూడిద పాపారాయుడు. అందరూ ముద్దుగా ఆ పేరు ని కాస్త కుదించి బూపారాయుడు అంటారు. అలా పిలవటానికి ఒక కారణం కూడా వుంది.

బూపారాయుడు సినిమాల్లో పాటలు రాస్తాడు. కొన్ని మంచి పాటలూ మామూలు పాటలతో పాటు, బూతు పాటలు చాల గొప్పగా రాస్తాడు. ఎంత గొప్ప గా రాస్తాడంటే, ఎన్నాళ్ళనించో తెలుగు సినిమా రంగంలో ఆచారంగా వస్తున్న రెండ ర్థాల పాటలు మానేసి, చక్కహా ఒకే అర్థంతో ఎంతో విపులంగా రాస్తున్నాడు. సెన్సార పక్షంగా లేకపోయినా తథాస్తు దేవతలకి మహాలక్షి నైవేద్యం పెట్టే నిర్మాతా దర్శకులూ తన పక్షమే కనుక, శ్రీ బూపారాయుడు చేయి జారాడు. ఎంతగా చేయి జారాడంటే, సముద్రాల, మల్లాది, దేవులపల్లి, ఆరుద్ర, పింగళి, శ్రీశ్రీ లాటి ఎందరో మహానుభావులు ఒక స్థాయిలో నిలబెట్టిన తెలుగు సినిమా సాహిత్యాన్ని ఒక్క చేత్తో పాతాళలోకానికి పదిమైళ్ళ అడుగున విజయవంతంగా పాతిపెట్టగలిగాడు. ఆ తర్వాత అతని చేతికి అడ్డే లేకుండా పోయింది. అందుకని బూపారాయుడు అంటే బూతు పాటల రాయుడు అంటారు. బూతు పాటలు రాయడు కాదు. రాయుడు. ఎందుకంటే ఆయన అలాటివి

రాస్తాడని ఇప్పుడే చెప్పుకున్నాం కదా!

రాయుడు "ఫలానా స్టూడియో"కి వెళ్ళేసరికీ, దర్శకుడు ఇంద్రుడూ (విజయేంద్రరావుని ఆయన వంధిమాగధులు ఇంద్రుడనే పిలుస్తారు), నిర్మాత చంద్రుడూ అక్కడే కూర్చుని తాము తీయబోయే కొత్త సినిమా కథని చర్చిస్తున్నారు.

రాయుడ్ని చూసి, "రావయ్యా! రా!" అన్నాడు ఇంద్రుడు.

రాయుడు కూర్చున్నాక "మా కొత్త సినిమాకి పాటలేకాక మాటలు కూడా రాయటానికి మిమ్మల్ని పిలిపించాం!" చంద్రుడు అన్నాడు .

రాయుడు చిరునవ్వు నవ్వి "అంతా మీ అభిమానం. మీరు ఏం రాయమంటే అది రాయటానికి నేను సిద్ధం" అన్నాడు.

"ఆ విషయం నాకు తెలుసు. అందుకేకదా మిమ్మల్ని పిలిపించింది" అన్నాడు ఇంద్రుడు.

"ఓ పెగ్గు శంకరాభరణం తాగుతారా?" అడిగాడు నిర్మాత చంద్రుడు.

రాయుడు నవ్వి "అలాగే కానీయండి!" అన్నాడు.

ఆఫీసుబాయ్ పక్కనేవున్న షీవాస్ రీగల్ విస్కీని ఒక గ్లాసులో పోసి అందించాడు.

దర్శకుడు ఇంద్రుడు అన్నాడు "ప్రేమించుకుందాం రా అనే సినిమా విజయవంతమయాక, అలాటి పేర్లతో మరి కొన్ని సినిమాలొచ్చాయి. కలుసుందాం రా, విడిపోదాం రా, డాన్స్‌చేద్దాం రా, కొట్టుకుందాం రా, గిల్లుకుందాం రా, చంపుకుందాంరా, ఆడుకుందాం రా, ఏం చేద్దాంరా లాటివి. వాటిలో కొన్ని హిట్టయాయి. కొన్ని తుస్సుమన్నాయనుకోండి. మనం కూడా అలాటి పేరుతోనే సినిమా తీస్తే ఎలా వుంటుంది అని ఒక ఐడియా వచ్చింది!"

"ఆహా ఏం ఐడియా సార్! బహు గొప్ప మహా గ్రేట్ ఐడియా!" అన్నాడు రాయుడు ధర్మవరపు సుబ్రమణ్యంలా చేతులు జోడించి.

"చక్కటి సంగీత సాహిత్యాలతో పాడుకుందాం రా అనే పేరుతో ఒక సినిమా తీద్దాం అని ఆలోచన వచ్చింది" అన్నాడు చంద్రుడు.

"చక్కటి ఊహ... చక్కటి పేరు.. అలాగే... శుభం.." అన్నాడు రాయుడు మళ్ళీ ధ. సు. లాగా కళ్ళు పెద్దవి చేసి.

"సినిమాకి మాటలు రాయటం కోసం కథ తర్వాత చెబుతాను లెండి. ముందు పాటల గురించి మాట్లాడుకుందాం" అని ఒక్కనిముషం ఆగి, చతురస్రంలా పెట్టిన చేతి వేళ్ళ మధ్యనించి చూస్తూ అన్నాడు ఇంద్రుడు "సినిమా స్కోప్‌లో తెరనిండా బొడ్డు.

అంటే హీరోయిన్ బొడ్డు అన్నమాట. బొడ్డు మీద చెమ్కీపొడి మెరుపులు. రోడ్డు మీద పరుగెడుతుంటే ఎత్తులూ, పల్లాలూ...."

తననే కళ్ళప్పగించి చూస్తున్న ఆఫీస్ బాయ్ సుందర ముఖారవిందం ఒకసారి చూసి మళ్ళీ తనే అన్నాడు. "ఎందుకు అలా చూస్తావ్. ఎత్తులూ పల్లాలూ మునిసిపాలిటీ వారి రోడ్డు మీద కాదు. హీరోయిన్ ఒంటి మీద. అవి చూపిస్తామన్నమాట. అలిసిపోయిన హీరోయిన్ క్రింద పడిపోతుంది. మళ్ళీ ఆమె బొడ్డుకి క్లోజప్. బొడ్డు మీద ఈసారి ఒక గులాబిపువ్వు. అప్పుడు రావాలి మనమొదటి పాట.. చక్కటి బూతు పాట..."

"బూతు పాట అంటే నేను ఒప్పుకోను. అది శృంగారపు పాట!" అడ్డు వచ్చాడు నిర్మాత చంద్రుడు.

రాయుడు పెద్దగా నవ్వి "రెండూ ఒక్కటేనండీ. జయదేవుడో, శ్రీనాధుడో వ్రాస్తే అది శృంగారం. నాలాటి రాయుడు రాస్తే అది బూతు. ఏదయితేనేం. రాద్దాం..." అన్నాడు.

"సినిమా పేరు పాడుకుందాం రా అని చెప్పానుగా. అందుకని పాటలు అదరగొట్టేయాలి...."

"మీరంత ఇదిగా చెప్పాలా! నీ సిగ్గు ఎగ్గు లెంతవరకూ నీ చీరె జారు వరకూ.. అబ్బ నీ దెబ్బ.. నీ చెమటే మంచిగంధం.. కోకెత్తు కెళ్ళింది కొండగాలి.. లాటి పాటలన్నీ ఈ నా పాటల ముందు బలాదూర్ అవాల్సిందే!" అన్నాడు రాయుడు ఉత్సాహంగా.

"అయితే ఇంకేం! శుభం. పాడుకుందాం రా సినిమాలో మొత్తం ఎనిమిది పాటలున్నాయి. మొదటి పాట హీరోయిన్ ప్రకృతిని చూసి పరవశించి పాడేపాట. ఆవిడతో పాటూ మొత్తం ముప్పై మంది ఎక్స్ట్రాస్ కూడా పరవశిస్తారనుకోండి... "

"అంటే కోరస్‌లో పరవశిస్తారన్నమాట.. "

"అవును. చక్కటి పల్లవి కావాలి ఆ పాటకి. ప్రకృతిమాతని" అంటున్న చంద్రుడి మాటలకు అడ్డం వస్తూ అన్నాడు దర్శకుడు ఇంద్రుడు.

"ప్రకృతి మాతేమిటి నిర్మాతగారూ! ఎంత సినిమావాళ్ళమైనా మాత మీద బూతులు రాయటం కష్టం. భావ్యం కాదు. ప్రకృతి కన్య అనకూడదూ"

రాయుడు నవ్వాడు. "ఇక్కడ మనం అనుకునేది కాదు ముఖ్యం. అదరగొట్టేసే ఆ పాటలు. మీ మనసులోని ఆవేదన నాకు అర్ధమయిందిలెండి. మిగతా పాటల సందర్భాలేమిటో చెప్పండి... " అడిగాడు రాయుడు.

ఇంద్రుడు అన్నీ వివరంగా చెబుతుంటే, రాయుడు తన పుస్తకంలో రాసుకు

న్నాడు.

అతను రాసుకున్నాక చంద్రుడు అడిగాడు. "ఈ మధ్య మీ పాటల్లో మజ్జిగ కొంచెం పల్చబడ్డట్టు అనిపిస్తున్నది. మా మేనల్లుడొకడున్నాడు. వాడి నోట్లోంచి పొర పాటునకూడా ఒక్క మంచిమాట బయటికి రాదు. వాడు రోజా ఇంటికి రాగానే మా మామయ్య వాడి నోరు డెటాల్‌తో కడిగి కానీ ఇంట్లోకి రానియ్యడు. వాడి నోరు ఒక అశుద్ధ శబ్ద రత్నాకరం. వాడిని ఒకసారి మీ ఇంటికి పంపించమంటారా?"

రాయుడు నవ్వి "అక్కర్లేదు లెండి. ఆ మాత్రం నాకూ..." తరువాత ఏమనలో అర్థంకాక నాలిక కొరుక్కొని, కించిత్తు ముఖమాట పడి, ఇంకోసారి నవ్వి "అయినా పాటలు పూర్తయాక మీరే చూస్తారుగా!" అన్నాడు.

చెప్పినట్టుగానే రెండు రోజుల్లో ఎనిమిది పాటలూ రాసి తీసుకొచ్చాడు రాయుడు. వాటిల్లో తెలుగు సినిమా సాహిత్యంలో ఏనాడూ కనీవినీ ఎరుగని పదాలు గుప్పించాడు. ఆ పాటల్లోని సాహిత్యానికి చాల సంతోషించి, వాటిల్లో ఊపులూ నిట్టూర్పులూ, కావలసిన దానికన్నా కొంచెం ఎక్కువగానే దట్టించి రికార్డు చేయించాడు దర్శకుడు ఇంద్రుడు. సంసారపక్షంగా పాటలు పాడే తెలుగు గాయకులా పాటల్లోని మాటలు వాళ్ళనోటితో అనలేక పోవటంతో, తెలుగు సరిగ్గా రాని హిందీ ఆవిడ చేతా, తెలుగు అసలేమాత్రం రాని మలయాళీ ఆయన చేతా పాడించాడు నిర్మాత చంద్రుడు. అలాగే మాటలు కూడా. సినిమా తీయటం అయిపోయాక, ఆ మాటలు రికార్డు చేసిన మైక్ అనే అరవాయన తన మైకులన్నీ అమ్మేసుకుని మధురైలో మల్లెపూల వ్యాపారం పెట్టుకుందామని వెళ్ళి, అది కుదరక, నల్లమలై అడవుల్లో అయితే క్షేమంగా వుండొచ్చని, వీరప్పన్ దగ్గర శిష్యుడిగా చేరాడు.

సినిమా తీయటం పూర్తవగానే, సెన్సారపక్షంగా ఆ పాటలు మాటలు విని, మూతి మీద వేళ్ళేసుకున్న సెన్సారా(ఫీ)సురుల వేళ్ళకు ఉంగారాలు తొడిగేసి, వాళ్ళ మూతులు మూటలతో కడిగేసి, గప్‌చిప్‌గా ఆ సినిమాని విడుదలచేసేశారు ఇంద్రుడూ, చంద్రుడూ.

"తెలుగు సినిమాల్లో అన్నీ బూతులే బాబూ. హిందీ సినిమాలే నయం "కార్లో ఇంటికి వెడుతూ, టేప్ రికార్డర్లో చోళీ కే పీఛే క్యా హై అనే అర్థం కాని పాట వింటూ అన్నాడు సన్యాసిరావ్, కొండల్రావ్‌తో.

"ప్రేక్షకులంటే వట్టి వెధవాయలనుకుంటున్నారు బూతు సినిమాలు తీసే ఈ సంస్కారంలేని వెధవమ్మొప్పావు వెధవలు" కోపంగా అన్నాడు గోపాలం, తన కష్టార్జితం ఇరవైరూపాయలు అలాటి సం.వె.వె. ల జేబుల్లోకి వెళ్ళినందుకు ఒట్టి బాధ కాదు,

ఒత్తు భాధ అనుభవిస్తూ.

నేల క్లాసులో కూర్చున్న పిచ్చమ్మ అంటున్నది పక్కనే వున్న అప్పలమ్మ తో, "ఏటే అప్పలమ్మా ఆ అసుద్దం మాటలు. మనుసులు నోటితో అనేయేనా అసలు.." అన్నది.

పిచ్చమ్మ మాటలు అర్ధంకాని అమాయకపు అప్పలమ్మ అన్నది "అదేటే! నోటితోనే కందా ఎసుమంటి మాటలైనా అనేది"

పైకలా అన్నది కాని మనసులో మాత్రం ఏదో ఆలోచన వచ్చి మళ్ళీ వెంటనే అన్నది. "ఏవోҫ! మన జాలరి పేటలో అసుమంటి మాటలు మాట్టాడితే, మా అయ్య ఆళ్ళ డిప్పకాయ మీన జెల్ల కొట్టీసీవోడు...." అన్నది అప్పలమ్మ.

ఆ సినిమా తీయటానికి నాల్గుగు నెలలు పట్టినా, అది ఆడింది నాలుగురోజులే!

* * *

అమెరికాలోని "తందాన" అనే మూడో తెలుగు అసోషియేషన్ వాళ్ళు రెండే ళ్ళకి ఒకసారి జరిపే సాంస్కృతిక తిరునాళ్ళకి, ఎందరో మహానుభావులతో పాటు కొం దరు ఏమీ మహానుభావులు కాని వాళ్ళని పిలుస్తూ, రాయుడిని కూడా పిలిచారు.

"ఆయన మన సాహిత్య సదస్సులో పాల్గొనటానికి వీల్లేదు. సదస్సుకే అవమా నం" అన్నాడు సాహిత్య సదస్సు నిర్వాహకుడు సాంబమూర్తి.

"ఆయన చిన్నప్పుడు చాల మంచి కవితలు, పాటలూ వ్రాశాడు తెలుసా?" అన్నాడు కాన్ఫరెన్స్ కన్వనీర్ కామరాజు.

"అది చిన్నప్పుడు. ఇప్పుడు కాదు. ఆయన్ని తీసుకువచ్చి, మన సదస్సుని దుర్గంధ భూయిష్టం చేయటం నాకిష్టం లేదు" అన్నాడు సాంబమూర్తి.

"మిమ్మల్ని సాహిత్య సదస్సుకి కన్వనీర్ చేయక ముందే, ఇండియాకి వెళ్ళి మన తందాన అసోషియేషన్ ప్రెసిడెంట్‌గారు ఆయన్ని స్వయంగా ఆహ్వానించారు. అంతేకాదు ఆయన అంగీకరించటం, మనం టిక్కెట్టు కొని పంపించటం అన్నీ అయిపో యాయి.తప్పదు" అని చావు కబురు చల్లగా చెప్పాడు కామరాజు.

ఇక చేసేదేమీ లేక ఒప్పుకున్నాడు సాంబమూర్తి.

ఆ మహాసభలకు రాయుడితో పాటు దర్శకుడు ఇంద్రుడు, నిర్మాత చంద్రుడు రాలేదు. "పాడుకుందాంరా" సినిమాతో బాక్సాఫీసు దగ్గర బొక్కులూ, పీచూ తప్ప ఏమీ మిగలకపోయేసరికి, పాడు సినిమారంగం వదిలేసి చేతులు ఎత్తేసి, ఇంద్రుడు తారా పురంలోనూ, చంద్రుడు రంభాపురంలోనూ సెటిలయిపోయారు మరి!

ఆ సభల్లో సాహిత్య సదస్సులో అష్టావధానం, పుస్తకావిష్కరణలూ, రచయి

తల గోష్టులూ జరిగాయి. రాయుడు మూడు నిమిషాలు తెలుగు సాహిత్యం గురించి మాట్లాడాడు. తర్వాత రాయుడు తను రాసిన కొన్ని కవితలు వినిపిస్తానన్నాడు.

ప్రేక్షకులలో నించి గృహలక్ష్మి అనే ఒక తెలుగింటి ఆడబడుచు లేచి, పమిటె నిండుగా కప్పుకుని "రాయుడుగారూ! ఇక్కడ చాలమంది సంసారాలు చేసుకునే ఆడ వాళ్ళూ, అభం శుభం ఎరగని చిన్నపిల్లలూ వున్నారు. మీరేమీ అనుకోకండి. మీ కవిత ల బదులు ఇంకేదన్నా చెబితే బాగుంటుంది కదూ" అన్నది కొంచెం ముఖమాట పడు తున్నా, లోక కల్యాణార్ధం అంటున్నాను అనే అర్ధం వచ్చేటట్టుగా.

"లేదు. ఆయన మంచి కవితలే వినిపిస్తారు.." అన్నాడు సాంబమూర్తి, సాహి త్య సదస్సు నిర్వాహకుడి హోదాలో.

"లేదు. లేదు. ఆ కవితల బదుల్లు, కాసేపు అందరం ఈనాటి తెలుగు సినిమా సాహిత్యం గురించి మాట్లాడుకుంటేనో.." అన్నది వర్ధమాన రచయిత్రి వరలక్ష్మి.

"అవును. అదే బాగుంటుంది. మర్యాదగా వుంటుంది!" అన్నాడు పాటలు పాడే పాండురంగం.

అక్కడ వున్న అందరూ, వాళ్ళు చెప్పిందే సమర్ధించారు.

రాయుడు ఒక్క క్షణం ఆలోచించి, "అలాగే.. ఈసారికి అలాగే కానిద్దాం!" అన్నాడు.

పాటలు పాడే పాండురంగం అడిగాడు. "గురువుగారూ! తెలుగు సినిమాల్లో బూతు పాటలు రాయకుండా వుంటే, పాటల రచయితలు బ్రతకలేరా?"అని.

రాయుడు రెండు క్షణాలు ఆలోచించి అన్నాడు. "ఆనాటి సముద్రాల నించీ మొన్నటి ఆరుద్ర దాకా కొన్ని పరిధులు దాటకుండా సభ్యంగా వ్రాశారు. వాళ్ళంతా రచయితలుగా కోటీశ్వరులు కాకపోయినా, సాధ్యమైనంత సుఖంగా బ్రతకగలిగారు. కానీ ఈ రోజుల్లో అలా జరగటం కష్టం. నిర్మాతలు ఎన్నో కోట్లు ఖర్చుపెట్టి సినిమాలు తీస్తారు కనుక ఆ నిర్మాతా దర్శకులు చెప్పినట్టూ రాయాల్సిందే"

"మరి ఆ రోజుల్లో కూడా బోలెడు డబ్బులు పెట్టే సినిమాలు తీశారు కదా! మరి బూతు పాటలు లేకుండా వాళ్ళెలా డబ్బులు చేసుకున్నారు?" అడిగింది వర్ధమా న రచయిత్రి వరలక్ష్మి.

రాయుడు మందహాసం చేశాడు. "ప్రేక్షకుల టేస్టూ... విలువలూ మారలేదూ మరి..." అన్నాడు.

"మరి ఈరోజుల్లో కూడా బూతుపాటలు లేకుండా తీస్తున్న సినిమాలు ఆడు తున్నాయి కదా. ఆ సినిమా పాటలు బాగా హిట్టవుతున్నాయి కూడాను. ఆ సినిమా

ల్లో పాటలు రాసే వాళ్ళు మరి చేయి జార లేదు కదా......" అన్నది తెలుగింటి ఆడ బడుచు గృహలక్ష్మి.

"చేయి జారటమేమిటి?" అడిగాడు రాయుడు.

నవ్వాడు పాండురంగం. "అదే కాలు జారి వ్యభిచారంలోకి దిగినట్టే... చేయి జారి బూతు పాటల్లోకి దిగజారిపోవటం..." అన్నాడు.

"అదెలాగవుతుంది. బూతు అన్నది ఆ రోజా వున్నది. ఈ రోజా వున్నది. ఇక్కడా వుంది... అక్కడా వుంది. మిగతా దేశాల్లోనూ వుంది.."

"అవును. వ్యభిచారంకూడా ఆ రోజావుంది. ఈరోజా వుంది. ఇక్కడా వుంది. అక్కడా వుంది. మిగతా దేశాల్లోనూ వుంది. కానీ....." ఆ వాక్యం పూర్తిచేయకుండా ఆపాడు పాండురంగం.

"అయితే..." అడిగాడు రాయుడు, ముందు సీట్లో అమ్మ ఒళ్ళో పడుకుని అమాయకంగా నిద్ర పోతున్న పసిపిల్లవాడ్ని చూస్తూ.

"మీరు చెప్పదలుచుకున్నది నాకు అర్థమయింది. అమెరికాలాటి విదేశాల్లో కేవలం అలాటివి కావాలనుకునే వాళ్ళ కోసమని నీలం సినిమాలు, పోర్నోగ్రఫీ, బూతు పాటలూ వున్నాయి. అవి అందరికీ, ముఖ్యంగా పిల్లలకి అందుబాటులో వుండవు. అది చట్టరీత్యానేరం. కానీ మీరు కుటుంబసమేతంగా వెళ్ళే సినిమాల్లో బొడ్డు సుందరి బొడ్డునీ, చెమ్కీలనీ సినిమాస్కోపులో చూపిస్తున్నారు. అసభ్యమైన పాటలతో, అశుద్ధమైన డైలాగులతో సినిమాలని ముక్కుమూసుకునేలా తీస్తున్నారు" అన్నాడు సాంబమూర్తి, తన సాహిత్య సదస్సు నిర్వాహకుడి హోదా కాసేపు పక్కన పెట్టి.

"వ్యభిచారం వున్నంత మాత్రాన, వ్యభిచారంలోకి దిగవలసిన అవసరం లేదు. వేరే చాలా రకాలుగా బతకవచ్చు. అలాగే రచయితగా వుండాలంటే బూతు పాటలే రాయక్కర్లేదు. కనుక మీరు చెప్పిన కారణం సరయింది కాదు. వేరే కారణం వుందని నా నమ్మకం. అదేమిటో తెలుసుకోవాలని వుంది.." అన్నది వరలక్ష్మి.

రాయుడు నవ్వాడు. "నిజం చెప్పమంటారా. గుర్రాన్ని చెరువు దగ్గరకి బల వంతాన తీసుకు వెళ్ళచ్చు కానీ, దానికి ఇష్టం లేనప్పుడు నీళ్ళు తాగించటంకష్టం అని ఇంగ్లీషులో ఒక సామెత వుంది. నాకు అలాటి పాటలు రాయటం ఇష్టం కనుక రాస్తున్నాను" అన్నాడు.

రెండో వరసలో కూర్చున్న ఒకాయన చేయి పైకెత్తి "నేను సైకాలజీ ప్రొఫెసర్ శంకర్రావ్‌ని. ఈవిషయంలో ఒకమాట అడుగుదామనుకుంటున్నాను. మీకు అలాటివి రాయటం ఇష్టం కనుక అవి రాస్తున్నారని అంటున్నారు. అంటే మీలో నిద్రాణమైవున్న

ఏవో కోరికలు తీర్చుకోవటానికి ఇదొక మార్గంగా ఎంచుకున్నారా?" అని అడిగాడు.

"అలాటి స్వంత విషయాల్లోకి వెళ్ళటం సభ్యత కాదు" అన్నాడు కామరాజు.

"ప్రజానీకం కోసం సినిమాల్లో పాటలు రాయటానికీ దీనికీ సంబంధం వుంది కనుక, ఇది స్వంత విషయం అవదు. పబ్లిక్ ఇన్‌ఫర్మేషనే" అన్నాడు పాండురంగం.

రాయుడు మళ్ళీ నవ్వాడు. "అవును. మీరు చెప్పింది అక్షరాలా నిజం. అప్పుడప్పుడూ నాకూ అనిపిస్తుంది, ఇలాటి అశ్లీలపు పాటలు రాసి సామాన్య ప్రేక్షకుల అభిరుచులను మారుస్తున్నానా అని. మే బి అయామ్ రాంగ్. తెలుగు సినిమాల్లో బూతు పాటలు కావాలని మరీ మరీ అడిగి రాయించుకునే నిర్మాత, దర్శకులు కొద్దిమందే వున్నారు. కానీ మన దురదృష్టమేమిటంటే ఈ రోజుల్లో వాళ్ళే ఎక్కువ సినిమాలు తీస్తున్నారు. జనం కూడా ఈలలు వేసి ఆ సినిమాలు చూసి ఆనందిస్తున్నారు. వాళ్ళకే నందులూ, కుందులూ వస్తున్నాయి. ఈనాటి సినిమా కథల్లో కొత్తదనం కానీ, సహజత్వం కానీ లేకపోవటం వల్ల, చాలమంది హీరో హీరోయిన్లలో నటనాశక్తి లేకపోవటంవల్ల, వాటి బదులు చౌకబారు గ్రూప్ డాన్సులూ, అశ్లీలపు పాటలూ పెట్టి డబ్బులు చేసుకుందామనుకుంటున్నారు. ప్రతి పది సినిమాల్లోనూ అలాటివి మూడు విజయవంతమయితే చాలు, నిర్మాతలు అందరూ అదే దారిన పోతున్నారు.. " అన్నాడు.

"మీలాటి వారు దర్శకుడు ఇంద్రుడు, నిర్మాత చంద్రుడు లాటి వారికి చెప్పవచ్చు కదా. ఆ రోజుల్లో కృష్ణశాస్త్రిగారు కానీ, మల్లాదిగారు కానీ తమకు ఇష్టంలేనివి వ్రాయలేదని వింటున్నాం కదా..."

రాయుడు నవ్వుతూనే అన్నాడు "వాళ్ళకి చెప్పవలసింది నేను కాదు. మీరు. ప్రేక్షకులు. పాడుకుందాంరా సినిమాలాగానే అలాటి బూతుసినిమాలన్నిటినీ ప్రజానీకం తిప్పికొడితే, కోట్లు ఖర్చుబెట్టి సినిమా తీసే ఏ నిర్మాతా, దర్శకుడూ మళ్ళీ అలాటి సినిమాల జోలికిపోరు. ఇందాక చెప్పానే, పది సినిమాల్లో మూడు సినిమాలు డబ్బులు చేసుకున్నా నిర్మాతలు ఇలాటి సినిమాలకే ఎగబడతారని. ఆ మూడు సినిమాలని కూడా మీరు వెనక్కి పంపిస్తే, నిర్మాతలకి ధైర్యం చాలదు. కానీ మన ప్రజలకూ అవి కావాలి. ఈ కాపిటలిస్టు అమెరికాలోవుండే మీకు తెలుసు. వ్యాపారం చేసుకునేవాళ్ళు కష్టమర్లకు ఏంకావాలంటే అది ఇవ్వాలని. అలాటి అశ్లీలపు సినిమాలను తీసేది మేమయితే, ప్రజలముందుకు తీసుకువచ్చేది లంచాలు తినే గవర్నమెంట్ ఉద్యోగులు. సెన్సారు బోర్డు మెంబర్లు. మీరు పెట్టే గడ్డి సగం చాలు మాకు. మిగతా సగం వాళ్ళకి పెట్టండి.. "

"మీరు చెప్పింది సంఘపరంగా నిజమే. వ్యక్తిపరంగా కాదు. సంస్కృతినీ, సంఘాన్నీ బలహీనపరిచే అలాటి విషయంలో వ్యక్తిగతంగా మీ బాధ్యత ఏమయింది?

ఎవరో వ్యభిచారం చేస్తున్నారని, మీరూ చేయాలా?" అని అడిగాడు పాండురంగం.

రాయుడు మాట్లాడలేదు.

"ఈ వాదనలని ఇంతటితో ఆపేయటం మంచిదనిపిస్తున్నది. రాయుడుగారితో మాట్లాడేవారు ఆయన్ని ఈ సభానంతరం కలిసి మాట్లాడితే బాగుంటుందని మా అభిప్రాయం. ఈరోజు ఈ సభకు వచ్చిన మీకందరికీ మాతండాన అసోషియేషన్ తరపున హృదయ పూర్వక..." ఆ రోజు సభ అలా జరిగింది.

అమెరికా పర్యటన పూర్తిచేసుకుని తిరిగి వచ్చాడు రాయుడు. భార్య తోనూ, కూతురితోనూ కాసేపు గడిపి, ఆరోజు మధ్యాహ్నం భోజనానంతరం పడుకుని సుఖంగా నిద్రపోయాడు.

సాయంత్రం మంచి నిద్రలో వున్న రాయుడికి, హఠాత్తుగా మెళుకువవచ్చింది. నిద్రమత్తులో మగతగా వుంటే నెమ్మదిగా లేచి కూర్చున్నాడు. మేడమీద నించి చూస్తే, క్రింద ప్రహరీ గోడ దగ్గర పక్కింటావిడతో మాట్లాడుతున్న తన భార్య కనపడింది. పక్క గదిలో, పదేళ్ళ కూతురు సుశీల తను కొత్తగా కొనుక్కొచ్చిన సి.డి. ప్లేయర్‌లో, పాటలు, చెవులకి ఇయర్ ఫోన్స్ తగిలించుకుని మరీ వింటున్నది. కొంపదీసి సుశీల వినేది ఈ మధ్య తను రాసిన పాటలు కాదు కదా. చిన్న పిల్ల. అలాటి పాటలు వింటే ఆ పిల్ల భవిష్యత్తేమవుతుంది.... లేదు. "పాడుకుందాంరా" లాటి సినిమాల్లో తను రాసిన పాటల సిడీలు ఎవరికీ కనపడకుండా పుస్తకాల మధ్య దాచి పెట్టాడుగా. మరి అది సుశీలకు ఎలా కంటబడుతుంది.

తన వేపే వస్తున్న ముద్దుల కూతురు సుశీలను చూసి ప్రేమగా నవ్వాడు రాయుడు. ఆ పిల్ల వచ్చి తండ్రి పక్కనే కూర్చున్నది.

ఒక్క నినిషం ఆగి, "ఈ పాటలు నువ్వు రాసినవేనా నాన్నా?" అని అడిగింది కన్నతండ్రి కళ్ళల్లోకి చూస్తూ.

రాయుడు గాబరాపడి, గబుక్కున ఆ పిల్ల చేతిలో నించి ఇయర్ ఫోన్స్ తీసుకుని, తన చెవుల్లో పెట్టుకున్నాడు.

ఆ పాట విన్న రాయుడికి ఒక్కసారిగా మెగావాట్ల షాక్ కొట్టినట్టుగా అయి, నోట మాట రాలేదు. ✿